LIBRIS | We know books
Nº 3 (17) 2021

REVISTA LITERARĂ

LECTURI
TAIFASURI
STĂRI DE SPIRIT

LIBRIS | We know books
APARE SUB EGIDA UNIUNII SCRIITORILOR DIN ROMÂNIA

11 **ANA ONIȚĂ: LUPTĂM ZILNIC PENTRU O ROMÂNIE EDUCATĂ**

Sunt convinsă: cartea nu o dispară niciodată, însă pentru ca aceasta să rămână eternă, este nevoie de o implicare în masă în promovarea culturii. Participând la târgurile internaționale, am avut onoarea de a observa și de a învăța din bunele practici ale străinilor în ceea ce privește susținerea educației, a pasiunii pentru literatură încă din școală. [...] Libris este unul dintre puținii jucători care au investit necontenit în cultură de-a lungul timpului, sprijinind totodată educația prin numeroasele proiecte de responsabilitate socială realizate cu suflet. Astfel, luptăm zilnic pentru o Românie educată, cu drag de carte și admirație pentru artiști.

19 **ANDREI MARGA: DESPRE URGENȚELE LUMII DE AZI**

Oricine se poate refugia în subiecte livrești. Este totdeauna mai comod să te cufunzi în exegeză, istorie, reflecții peste timpuri, ce scot de sub presiunea vieții curente. Cufundare care se și practică de către cei care preferă evadarea din fața dificultăților, a dilemelor și a neajunsurilor.
Numai că ține de sensul gândirii și al instituțiilor înfruntarea directă a ceea ce se petrece în jur. Sincronizarea cetățeanului cu întrebările vieții sale, ale propriei comunități și cu evoluțiile din lume nu se lasă niciodată amânată la indefinit. Nimeni nu poate evada complet din realitate.

43 **VLAD RĂDESCU: ȘI VIAȚA ÎNDUBITABILĂ ÎNTRE IUBIRE ȘI ARTĂ!**

Copilăria este o perioadă fără griji, în care alții au responsabilitatea existenței noastre, și nu am cum să nu-mi aduc aminte de părinți și de perioada aceea senină, în care eram nemuritor, pentru că un copil e nemuritor, nu? [...] Familia reprezintă totul și reprezintă din ce în ce mai mult. Dacă la un moment dat, în trecut, era foarte importantă pentru mine și valoroasă, echilibrându-se cu profesia, pe măsură ce timpul se scurge, a devenit din ce în ce mai importantă.

EDITORIAL

3 **CARTEA CA AVENTURĂ A SCRIITORULUI, EDITORULUI, LIBRARULUI**

Bătălia pe piața de carte se dă pe un public-țintă format dintr-un număr mic de oameni, fără bugete consistente, care să fie atras de diversitatea și de calitatea produselor oferite. Evident că în aceste vremuri se va naște o bogată literatură de sertar (literatură reziduală, mai precis), pentru că editurile și revistele literare importante nu vor putea prelua aceste produse culturale, și bineînțeles că scriitorii vor fi cu adevărat afectați de aceste restricții (de publicare, de tiraj, de premiere). Dar împreună cu scriitorii vor fi afectați și investitorii pe piața de carte din România, pentru care parteneriatele public-private cu scopul canalizării sumelor destinate culturii din bugetul de stat și din bugetele locale nu au cum să constituie o soluție în condițiile penuriei culturale actuale.

artist plastic:
Ioan Aron Țăroi

6 426308 006232

LIBRIS | We know books

CUPRINS

EDITORIAL

3 **Cartea ca aventură a scriitorului, editorului, librarului** • Adrian Lesenciuc

EVENIMENT

5 **Libris 30 – La Brașov, vocația cărții continuă** • Laurențiu-Ciprian Tudor

11 **Luptăm zilnic pentru o Românie educată** – *Interviu cu* **Ana Oniță, fondator Libris** • Adrian Lesenciuc

SCRIITORUL ÎNVITAT

19 **Despre urgențele lumii de azi** • Andrei Marga

PORTRETE

25 **Ionel Simota – 50**
Un drum către Dumnezeu cu îngeri și cai albi • Aurel Ion Brumaru

27 **Poezia lui Ionel Simota – zbor în adâncime...** • Vitalie Răileanu

POEZIE

30 **Carmelia Leonte**

32 **Magda Mirea**

34 **Savu Popa**

36 **Alexandru Cazacu**

FOLK & POEZIE

38 **Vale la borna 70** • Mihai Cosmin Popescu

ARTISTUL PLASTIC ÎNVITAT

40 **Ioan Aron Țăroi**

DIALOGURI LIBRIS

43 **Vlad Rădescu și viața indubitabilă între iubire și artă!** • *Interviu de* Claudia Motea

PROZĂ

50 **Scenografie** • Cezar Pârlog

53 **Un voiaj prozaic** • Cezar Pârlog

DIALOGURI LIBRIS

60 **De scris m-am ținut ca de firul salvator în labirinturile fricii și ale disperării** – *Interviu cu* **Radmila Popovici** • Laurențiu-Ciprian Tudor

ESEU

66 **Tinerii și Societatea 5.0** • Cristian Muntean

CRONICĂ LITERARĂ

69 *George David:* **Ciuma neagră. Negustorii de cuvinte** • Adrian Lesenciuc

72 *Mihaela Malea Stroe:* **Alfabestiar** • Mircea Doreanu

74 *Costion Nicolescu:* **Foc de tabără cu Hristos înviat la malul mării** • Liliana Ursu

76 *Firiță Carp:* **Pandemice** • Constantin Trandafir

79 *Anca Sîrghie:* **America visului românesc, vol. III** • Iulian Cătălui

82 *Victoria Furcoiu:* **Literatura pentru copii** • Elena Vieru

PROZĂ

86 **Aripi de ceară** • Rodica Bretin

89 **Crama lăutarilor** • Marian Coman

LITERATURA UNIVERSALĂ

93 *Allan Lillelund* – **O clanță slinoasă** • Traducere: Flavia Teoc

EVENIMENT

96 **Avem atâtea vieți câte cărți am citit sau însemnările a două librărese de pe Strada Mureșenilor nr. 14** • Iuliana Răducan & Ioana Zenaida Rotariu

ISSN 2559 – 0308
ISSN-L 2559 – 0308

REDACȚIA

Director onorific: Doru Munteanu
Redactor-șef: Adrian Lesenciuc
Secretar de redacție: Laurențiu-Ciprian Tudor
Redactori: Iulian Cătălui, Cristian Muntean, Iuliana Răducan
Corectură: Mihaela Hură
Design • Tehnoredactare: Irinel Merluşcă

PENTRU COMENZI ȘI ABONAMENTE:

EDITURA CREATOR S.R.L.
Str. Zaharia Stancu, Nr. 21A, Brașov, România
E-mail: editura@libris.ro
Tel.: 0720 539533

LIBRĂRIA ȘT. O. IOSIF
Str. Mureșenilor. Nr. 14, Brașov, România
E-mail: office@libris.ro
Tel.: 0268 477799

CARTEA CA AVENTURĂ A SCRIITORULUI, EDITORULUI, LIBRARULUI

ADRIAN LESENCIUC
REDACTOR-ȘEF

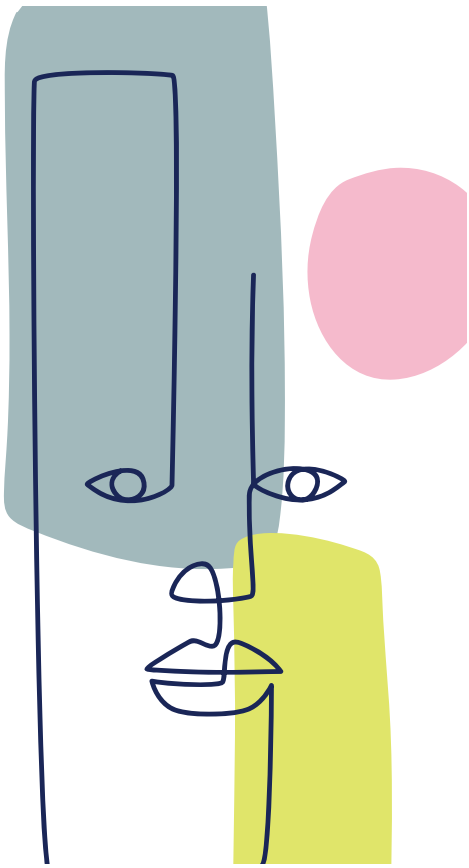
n. 21 august 1975, Câmpulung Moldovenesc. Poet, prozator, critic literar. Doctor în științele comunicării. Profesor universitar. Membru al filialei Brașov a Uniunii Scriitorilor din România din 2000. Președinte al filialei din 2013. A publicat volume de versuri, critică și istorie literară, romane. Prezent în dicționare, antologii și volume colective publicate în țară și în străinătate.

Investiția privată în piața de carte pare o acțiune hazardată într-un spațiu în care consumul cultural se rezumă la acțiuni sporadice ale unui public extrem de restrâns: circa 30% din populația țării participă la cel puțin un spectacol de teatru anual, 40% – la un film la cinematograf, 50% – la un spectacol în aer liber. Dacă ajungem la capitolul privitor la consumul de produse culturale în format tipărit, putem constata că lectura zilnică este o practică a cel mult 5% din populația țării, în condițiile în care absența completă a lecturii se ridică la peste 40%. Investiția privată în piața de carte românească presupune, prin urmare, o înțelegere adecvată a segmentelor de public consumator și o extrem de redusă marjă pentru a gestiona situațiile la limită, când cultura este scoasă din spațiul public. Este nevoie de maximă precizie și putere persuasivă să poți să proiectezi investiția astfel încât media de 100 de lei cheltuiți anual de un român pentru consumul cultural să se orienteze spre piața de carte. Ținând cont și de închiderea sectorului cultural în anul 2020, de restricțiile care au urmat, de interzicerea desfășurării de activități cu publicul, investiția privată pe piața de carte devine curată aventură.

Piața românească de carte, subdezvoltată, a fost supusă unor constrângeri consistente în 2020 și 2021. Din păcate, nu au existat subvenții consistente pentru sectorul cultural și nici programe sprijinite de la bugetul de

stat care să conducă la un consum compensatoriu de carte, în condițiile în care industria spectacolului a intrat în colaps. Probabil că alte piețe de carte au putut amortiza șocul economic provocat de restricțiile impuse de pandemie. Piața românească nu a fost, cu certitudine, capabilă să suporte presiunea și nici nu a fost capabilă să absoarbă energia constrângătoare. Este un miracol că a rezistat o bună parte a editurilor românești, că nu s-au desființat mai multe librării, că mediul virtual a fost utilizat pentru a găzdui evenimente literare care cu un an în urmă se desfășurau în prezența publicului. Evident că toate acestea au fost riscuri asumate de investitori, dovedind că există o marjă minoră de siguranță în plonjonul în gol prin perioada pandemică. Curând se vor deschide târgurile de carte, vor avea loc evenimente publice, dar restricțiile economice vor impune prudență din partea cetățenilor în ceea ce privește cheltuirea propriilor resurse. În aceste condiții, prudența înseamnă tăieri din bugetul mediu de 100 de lei pentru consum cultural din partea fiecărui român, pentru că în educația noastră nu este posibil să restrângi lista de cumpărături de la piața de zarzavaturi. Deschiderea pieței culturale (presupunând organizarea și desfășurarea de evenimente cu public) nu înseamnă și o similară atragere către această zonă a unui public larg, dornic de consumul cultural și de investiție în cultură (în propria cultură, evident). Restricțiile economice firești vor impune cumpărarea și restrângerea activităților culturale. Neexistând un orizont de așteptare ridicat, ceea ce poate să ofere piața culturală este inovația, soluția creativă prin intermediul căreia să ajungă la dorințele firești ale unui public extrem de restrâns în ceea ce privește consumul cultural. Bătălia pe piața de carte se dă pe un public-țintă format dintr-un număr mic de oameni, fără bugete consistente, care să fie atras de diversitatea și calitatea produselor oferite. Evident că în aceste vremuri se va naște o bogată literatură de sertar (literatură reziduală, mai precis), pentru că editurile și revistele literare importante nu vor putea prelua aceste produse culturale, și bineînțeles că scriitorii vor fi cu adevărat afectați de aceste restricții (de publicare, de tiraj, de premiere). Dar împreună cu scriitorii vor fi afectați și investitorii pe piața de carte din România, pentru care parteneriatele public-private cu scopul canalizării sumelor destinate culturii din bugetul de stat și din bugetele locale nu au cum să constituie o soluție în condițiile penuriei culturale actuale. E un miracol, în aceste condiții, să constați că există investitori în piața de carte care rezistă de foarte mult timp și care reușesc să atingă chiar vârsta de 30 de ani, cum este societatea Libris din Brașov.

LIBRIS 30

LA BRAȘOV, VOCAȚIA CĂRȚII CONTINUĂ

O POSIBILĂ HARTĂ A CĂRȚII ÎNTR-O PLIMBARE

LAURENȚIU-CIPRIAN TUDOR
REDACTOR / SECRETAR DE REDACȚIE

n. 1973, la Brașov, este poet, eseist, jurnalist cultural, sociolog, trainer și educaționist. Este membru al Filialei Brașov a Uniunii Scriitorilor din România din 2014. Aceeași filială îl premiază pentru evenimentul literar al anului (în 2015) și primește *Premiul Cartea anului* (în 2017 și 2019). A publicat, până acum, 8 volume de poezie, două cărți de dialog (cu Daniel Drăgan și cu Teodor Baconschi) și un volum de interviuri. Între 2007 și 2018 a inițiat și condus *Grupul de litere-sunete-și-culori „Caii verzi de pe pereți"* din Brașov. Este prezent cu cronici, poeme și interviuri în reviste literare.

Ca să te convingi că Brașovul are vocația cărții nu trebuie neapărat să deschizi tomuri de istorie sau să consulți documente. E suficient să faci o călătorie din Piața Prundului (cartierul Șchei) spre Livada Poștei și ai, deja, câteva puncte importante care dovedesc din plin tot ce spun. Vei pleca de la biserica ortodoxă „Sfântul Nicolae", unde ai prima școală românească, despre care un document papal, de la 1399, lăsa să se înțeleagă că avea o oarecare vechime. Apoi, acest loc este legat de diaconul Coresi, care emigrase de la Târgoviște, pe la 1550, ca să poată tipări cărți. El realizase volume religioase și de cult, în slavonă, și în locul de unde venea, dar, datorită condițiilor mult mai favorabile cuvântului tipărit, și-a mutat munca la poalele Tâmpei. Unele dintre motive erau suspiciunea otomanilor față de tipărituri, dar și faptul că Brașovul avea mijloace materiale mult superioare celor ale orașului valah, deci și și cererea era cu mult mai mare. În plus, sub influența directă și indirectă a Reformei, au putut apărea tipăriturile în limba română. Astfel, Coresi a tipărit masiv timp de 25 de ani, având comenzi și de la autoritățile orașului Brașov, dar și de la domnii valahi.

Din Șchei se ajunge la Biserica Neagră, lângă care se află (că tot spusesem de Reformă) statuia umanistului sas Johannes Honterus. Acest cărturar,

muzician, cartograf, născut la Brașov, în 1498, cu studii la Viena, cu o carieră de profesor la universitatea din Cracovia, este cel care tipărește la Basel o extrem de valoroasă hartă a Transilvaniei, dar și cel care înființează, în orașul său, o tipografie (prima din Brașov, la 1535) și o moară de hârtie, și care modernizează și vechea școală orășenească din urbe, unde se preda în germană și latină. Mai jos de Biserica Neagră e Piața Sfatului, care ne trimite întâi și întâi la celebra scrisoare a lui Neacșu din Dlăgopole (Câmpulung Muscel). Aceasta, vă amintesc, este cel mai vechi document scris în limba română care s-a păstrat (1521). Ea a fost descoperită, după 350 de ani, în arhivele orașului și cuprinde informații pe care valahul i le dă judelui Brașovului despre mișcările militare ale sultanului Soliman al II-lea.

Din Piața Sfatului o luăm la dreapta către Reduta. Vis-à-vis de ea, puțin dreapta, într-o casă de secol XVII-XVIII, era Casa de editură Ciurcu. Nicolae Ciurcu era (la sfârșit de secol XIX) cel mai cunoscut librar din Brașov. Sextil Pușcariu, în amintirile sale, spunea că și-a făcut ucenicia de librar la Socec, în București, și era, în continuare, în legături comerciale cu aceasta. Socec era cea mai mare librărie și editură din țară. După 1880, când s-a întors la Brașov (după 8 ani), Nicolae Ciurcu (împreună cu fratele său) a înființat editura și librăria Ciurcu, ce avea să devină cea mai bine aprovizionată librărie transilvăneană (în ceea ce privește noutățile literare de la București) și legătura livrescă (și firească) a Ardealului cu România.

Aici se cade să mai limpezim un nume: Ioan Ventel Socec, cel mai mare librar din istoria României, născut în 1830, la Săcele, deci tot brașovean. El deținea cel mai mare lanț de librării din România și lui îi datorăm, printre altele (vă invit să căutați), Anuarul Socec (cea mai mare bancă de date a României Mari), dar și editarea primelor poezii eminesciene. Deși compania sa era la București, Socec a ajutat și producția de carte din Brașovul natal, unde trimitea cele mai multe cărți.

Să mergem mai departe, înapoi spre Piața Sfatului, dar nu mult. Perpendicular pe Reduta este o stradă mică: Str. Johann Gött. Ei bine, tipograful (și nu numai) Johann Gött este un personaj care a marcat istoria culturală a Brașovului peste o jumătate de secol. S-a născut în localitatea Wehrheim, în regiunea Taunus, la data de 10 decembrie 1810, și după ce învață și lucrează în Frankfurt am Main, Berlin, apoi la Wrocław, Viena, Graz, Trieste, Pesta, Sibiu și la București, se stabilește la Brașov. Aici intră la tipografia familiei Schobeln, care era succesoarea tipografiei lui Honterus (cea de la 1539). Avea 22 de ani și devine destul de repede, cu seriozitate și entuziasm, sufletul și omul de bază al tipografiei. Peste doi ani (ianuarie 1834) decide să cumpere tipografia. Imediat după achiziționarea acesteia, solicită Magistratului Orașului aprobarea publicării unui ziar săptămânal. Toate eforturile lui în acest sens sunt întârziate din diferite motive, dar după o serie de numere de probă, apar și izbânzile: *Foaia Duminicii* (1837), *Siebenbürger Wochenblatt* (1837), *Unterhaltungsblatt für Geist*, *Gemüth und Publizität* – supliment literar la *Siebenbürger Wochenblatt* (1837), *Erdélyi Hirlap* – cu suplimentul literar *Mulattato* (din 1 decembrie 1837), *Gazeta de Transilvania* (12/24 martie 1838) – cu suplimentul *Foaie pentru minte, inimă și literatură*, *Der Satellit* și *Intelligenzblatt* – suplimente la *Siebenbürger Wochenblatt* ș.a.m.d. În acel timp și în acel context, se impune să spunem (ca o paranteză a recunoștinței) că Johann Gött avea relații deosebite cu George Barițiu („părintele presei românești“), că știa să tipărească și

cărți românești și că în legătură cu problema limbii oficiale a Transilvaniei, pusă la Dieta Transilvaniei din 1842, el publică lucrarea *Der Sprachkampf* în *Siebenbürgen* a fruntașului sas Stephan Ludwig Roth, în care acesta recomandă recunoașterea limbii române ca limbă oficială, dată fiind ponderea populației românești în Transilvania. În plus, e important de reținut că Tipografia Johann Gött a tipărit *Gazeta Transilvaniei* din anul 1838 până în anul 1884, adică peste 45 de ani. Câteva completări: Johann Gött ajunge chiar și primar al Brașovului și este și un neobosit promotor al progresului cultural și spiritual în urbea sa. Spre exemplu, în 1839, solicita (și se împlinea) aprobarea de a deschide un „Cabinet de lectură" (Lesekabinett).

Cu Johann Gött, ne întoarcem în Piața Sfatului și privim spre Casa *Mureșenilor* amintindu-ne rolul lor în realizarea României Mari prin înființarea primului ziar românesc: *Gazeta Transilvaniei*, cu suplimentul de care deja am amintit, *Foaie pentru minte, inimă și literatură*. Încă o specificație: Brașovul avea atunci trei ziare, în trei limbi, situație foarte rar întâlnită în imperiu.

Din piața cu porumbei coborâm pe Strada Mureșenilor, unde la numărul 14 este cea mai veche librărie din Brașov, în funcțiune. Din 1991 ea se numește „Șt. O. Iosif". Înainte se numea Librăria „Cartea rusă"

„RESPECT PENTRU OAMENI ȘI CĂRȚI"

Toată credința strânsă în acest motto (care este, până azi, sinteza valorică ce însoțește logo-ul Libris) începe în 1976, când o ardeleancă (Ana) devine librăreasă la Brașov (cu școală – specific asta pentru că, din păcate, azi, asemenea studii nu se mai fac). Până la Revoluție își face meseria cu drag și seriozitate, bucurându-se că lucrează într-un loc în care poate vedea în afara unui timp gri. Apoi, vine Revoluția și începe timpul unui capitalism sălbatic, în care reușesc însă să își facă loc și cei ce îndrăznesc, cei ce vor să își urmeze visurile. Așa face și Ana. Ea a iubit mereu cărțile, iubește librăria asta. Nu poate să le lase, nu poate accepta să fie altceva în acest loc. Hotărăște: aici va rămâne un templu al cărților. Va îndrăzni! Are lângă ea un om care o iubește, un bărbat care știe să îi susțină viziunea: Virgil, soțul ei. Nici el nu se simte prea în apele lui acolo unde lucrează, la IAR Ghimbav. Și el vrea altceva, iar aventura cărții îl îmbie. Așa că, în 1991, fac pasul și librăria devine a lor. Pe atunci, spațiile care nu aparțineau *Centrului de librării* se dădeau în locație de gestiune și asta însemna și că, într-un an, trebuia să plătească tot stocul de marfă existent, 100.000 de dolari. O sumă aproape imposibilă în acei ani, dar cei doi nu se lasă. Simt că se poate, simt *foamea de carte* a românilor de atunci. Cineva trebuie să ofere și brașovenilor ferestrele culturii. Și reușesc: într-un an (datorită muncii enorme, rulajului mare și altor inițiative economice colaterale) plătesc. Abia de aici pot să construiască, și o fac. Au 6 librari și o mulțime de idei. În plus, simt oamenii și văd oportunitățile. Încep să facă lansări (cu prietenul și scriitorul Doru Munteanu ca amfitrion), oamenii sunt încântați și locul se umple, devenind cel mai important punct cultural privat din Brașovul acelor ani. Până și lansările artiștilor de la *Cerbul de Aur* se fac aici. Vând cărți și vând muzică. Într-o săptămână, de pildă, s-au dat peste 5.000 de casete cu Toto Cutugno. Și astfel, Libris tot crește, pentru că publicul vrea și pentru că cei doi nu au astâmpăr. În plus, știu să se înconjoare de oameni pasionați și au o excelentă inteligență relațională. Din

o așa drojdie se naște, în 2001, *Târgul Internațional de Carte și Muzică Libris,* ajuns, în 2019 (înainte de pandemie), la cea de-a XVIII-a ediție. E inutil să spun că cele mai mari nume ale literaturii române (și nu numai) au fost aici, că cei mai buni muzicieni și cantautori au cântat și și-au lansat muzica în acest târg, că el a devenit un punct important în agenda națională de evenimente de carte și culturale. Și Libris (devenit cel mai important jucător transilvănean de la Cluj în jos) s-a tot extins și s-a implicat în tot ce a însemnat inițiativă și manifestare culturală. A fost firesc astfel ca, în 2005, să apară *Asociația Libris Cultural,* care să coaguleze și să propună orașului proiecte (a început chiar să producă muzică). Apoi vine anul 2009...

Dacă vă aduceți bine aminte, anul 2008-2009 este anul unei mari recesiuni. O mulțime de firme au sucombat, orizontul s-a închis, multe piețe s-au prăbușit. Libris are și el, atunci, două luni de deșert. Tocmai se inaugurase salonul de jos (de evenimente), de la librărie. Și ce fac cei doi, Ana și Virgil? Disperă? Abandonează? Închid? Nu, fac tocmai invers. Îndrăznesc! Din nou. Mizează pe tineri. Încă din 1997 venise alături de ei o nepoată, Laura. Aceasta, economist pasionat și bun observator, simte trendul: online-ul. Se vor muta în spațiul virtual. Acesta reprezenta, atunci, doar 10% din totalul vânzărilor. Un deceniu mai târziu (2019), vânzările online aveau să ajungă la o pondere de 95%, iar cifra de afaceri avea să crească de opt ori. Așa s-a născut, atunci, *Libris.ro,* care este azi (tot sub conducerea Laurei Țeposu) cea mai importantă librărie online, cea mai mare platformă de carte din România, cu vânzări (în 2019) de 40 de milioane de lei.

Următoarea bornă este *fEstivalul de cArte și muzică*, apărut în 2011, în iulie, ca o replică în oglindă (și vărătică) a târgului din martie, ca o nevoie de a sărbători orașul și vocația sa despre care vorbim - și ce bine îi stă Pieței Sfatului plină de cărți! În 2019 a avut loc a VIII-a ediție.

În 2014, vine următorul pas (și pentru că lucrurile, până la urmă, cer coerență și se trag unele pe altele): apare editura *Libris Editorial* care, între timp, s-a redenumit „Creator" și care a tipărit, deja, sute de cărți, sute de autori, atât locali și naționali, cât și internaționali, mulți importanți, mulți premiați. Eu nu uit, de exemplu, că primul volum al editurii este cartea mea de poezii intitulată *Nervi*.

Legat de editură mai apare, în 2017, un adaos firesc, unul dătător de conținut înalt și de prestigiu: *Revista literară Libris* care a ajuns deja la numărul 16. Apărută sub egida Uniunii Scriitorilor din România, revista a reușit să facă fericit podul între creația locală și cea națională și are recunoașterea unor nume mari. E, de altfel, (poate) unica revistă privată de literatură care a ajuns la un astfel de nivel și care apare în asemenea condiții grafice (cel mai recent număr este, în totalitate, color).

Ultimul pas (de până acum) al dezvoltării pentru Libris este cel din 2018 și este legat de o investiție majoră (4 milioane de euro): pentru propriul depozit, echipamente și soft logistic. Acesta este cel mai mare din țară și găzduiește, în total, 2 milioane de volume însemnând 120.000 de titluri, dintre care 42.000 sunt titluri în limba română (pe stoc în depozit), iar 250.000 sunt titluri în engleză. Dar nu vreau să insist pe cifre, ele sunt de găsit pe internet, în articole sau în comunicate de presă. Mai spun doar că azi vorbim de 130 de angajați, de o medie de 4.500 de colete pe zi și de o cifră de afaceri de 13 milioane de euro.

Dar Libris nu e doar o afacere, nu e doar o poveste de succes pe care eu

Adrian Lesenciuc
(Președintele Uniunii Scriitorilor din România, filiala Brașov)
Virgil Oniță
(Administratorul Grupului de firme Libris)

am încercat să o descriu pe scurt. Este mult mai mult: este un actor al responsabilității, un sprijin al culturii și un generator al ei. Comerțul de carte nu poate să fie o afacere rece. El implică oameni, dezvoltare, autorealizare, viitor, altruism. Pentru că trăiește în aerul culturii. De aceea înseamnă, adesea, și mecenat și filantropie. Mai ales când jumătate dintre românii de azi nu citesc nici măcar o carte într-un an, mai ales când suntem pe primul loc în Europa la analfabetismul funcțional. De aceea Grupul Libris a făcut și face campanii de încurajare a lecturii, cum este, de exemplu, cea denumită *#RespectYourself – Oferă-ți timp pentru lectură*, lansată în 2018. Ea a demonstrat că prin acțiuni concrete (în două școli, una din municipiul Brașov și una din zona rurală a județului Brașov, în Măieruș) se poate crește interesul față de lectură. Astfel, în cele două școli, s-a triplat numărul de cărți citite de copii, cadre didactice și părinți, în perioadele de referință. În Măieruș, de exemplu, dotarea bibliotecii școlare cu peste 2.000 de volume de cărți atractive pentru generația celor mici (alături de o serie de materiale educative) a crescut numărul cărților împrumutate cu 135%. Totodată, sub umbrela *#RespectYourself,* Libris.ro a lansat un proiect de încurajare a lecturii și pentru propriii angajați prin deschiderea unei săli de lectură chiar la locul de muncă și prin oportunitatea de a putea citi 4 ore pe lună din timpul de lucru. Cel mai recent proiect de încurajare a cititului a început în 2020 și se numește *CarteTECA*. El are misiunea asumată ca, în 5 ani, să ajungă cu donații de volume actuale în peste 350 de unități de învățământ, ca să-i atragă pe copii și pe adolescenți către lectură.

În ceea ce privește filantropia, Libris a avut o inițiativă ingenioasă: i-a invitat pe clienții săi să însoțească

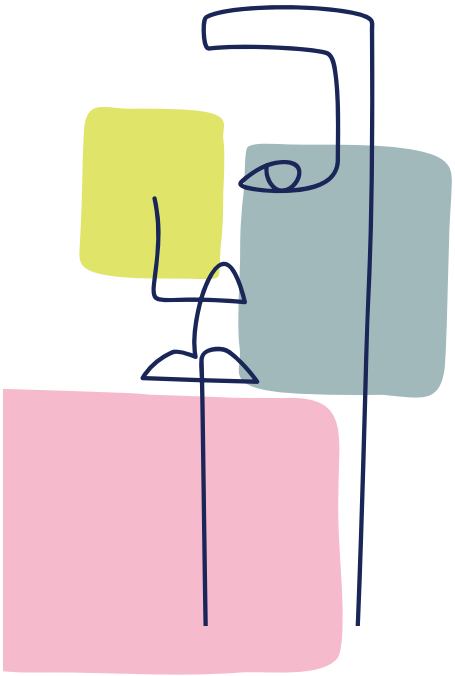
fiecare comandă online cu o donație în favoarea diminuării mortalității infantile. Din tot ce s-a strâns, Libris, în parteneriat cu *Salvați Copiii,* a dotat peste 14 unități medicale (maternități și spitale de copii) cu aparate de maximă și strictă necesitate valorând nu mai puțin de 500.000 de euro.

M-aș putea opri aici, deși sunt și alte lucruri peste care am trecut, cum, de pildă, este prezența Libris la saloanele de carte de la Paris, Torino, Frankfurt sau în China, unde a asigurat standurile României (ca unic partener ICR), sau primul festival online de carte *Libfest* unde, în plină pandemie, Libris a făcut un maraton de peste 130 de lansări cu scriitori români și străini de primă mână. De altfel, deși pandemia a micșorat viteza Libris și a făcut ca târgul și festivalul să se odihnească puțin, entuziasmul și, deja, știința echipei vor reface demarajul. Libris are planuri mari și, după 30 de ani (pe care îi împlinește anul acesta), are și încredere. Fie ca, prin voia Domnului, să nu se oprească.

Ei bine, sper că v-am convins că vocația cărții continuă la Brașov, pe cai mari, că aici oamenii au conștiința unei tradiții și că iubesc ceea ce fac. Sper că și plimbarea v-a plăcut. Poftiți la lectură!

POST-SCRIPTUM. O MĂRTURISIRE.

Și eu fac parte din povestea Libris. Nu doar pentru că scriu la revistă sau pentru că am publicat câteva cărți sub acest nume. Nu doar pentru că am făcut evenimente aici, ci pentru că de 30 de ani e și despre mine. Primele cărți din biblioteca mea le-am cumpărat de la „Șt. O. Iosif", primii scriitori, adevărați și vii, i-am cunoscut aici. Tot aici m-am însoțit cu oameni la fel de îndrăgostiți de

carte ca și mine. E vorba despre un foc ce nu te arde, focul culturii, e despre pasiune, despre rezistență, despre ingeniozitate, despre învățarea continuă, adaptare și provocarea timpurilor. Despre ludic și responsabilitate, despre adâncime. Dar, mai ales, este vorba despre familie. *Familia Libris.* Mă tot gândesc că cele mai multe companii dau o groază de bani, fac o sumedenie de traininguri pentru a genera acest tip de loialitate, de implicare, de autoidentificare. Da, lucrurile nu sunt tot timpul perfecte. De multe ori se fac greșeli, uneori te zgârii, dar o familie e o familie. Faptul că oamenii din librărie, de la marketing, de la IT, de la call center, de la depozit, de la revistă simt că e vorba despre ei, că lucrurile trebuie să iasă pentru că sunt ale lor, că ei sunt Libris, ăsta e marele secret. O familie, o comunitate culturală, un vis. Asta nu e de vânzare, asta înseamnă mult mai mult decât a fi un simplu angajat. Înseamnă că Ana și Virgil Oniță au reușit, au înțeles. La mulți ani lor! La mulți ani, Libris!

LUPTĂM ZILNIC PENTRU O ROMÂNIE EDUCATĂ

INTERVIU CU ANA ONIȚĂ, FONDATOR LIBRIS

ADRIAN LESENCIUC
REDACTOR-ȘEF

n. 21 august 1975, Câmpulung Moldovenesc. Poet, prozator, critic literar. Doctor în științele comunicării. Profesor universitar. Membru al filialei Brașov a Uniunii Scriitorilor din România din 2000. Președinte al filialei din 2013. A publicat volume de versuri, critică și istorie literară, romane. Prezent în dicționare, antologii și volume colective publicate în țară și în străinătate.

Ana Oniță s-a născut în Miheșu de Câmpie, jud. Mureș, pe valea Crișului Alb. A fost librar în Brașov. În 1991 a înființat Societatea Libris SRL și a investit, împreună cu soțul ei, inginerul Virgil Oniță, în librăria în care lucra, cea mai cunoscută din Brașov, Librăria „Șt.O. Iosif". A fost director general al Libris Brașov. În 2005 a înființat Asociația Culturală Libris. Grupul Libris s-a extins în 2009 prin înființarea librăriei online Libris.ro, în 2014 prin apariția Libris editorial, actualmente Editura Creator, și în 2017 prin apariția revistei *Libris*. A inițiat *Târgul de Carte și Muzică Libris*, ulterior *fEstivalul de cArte și Muzică*.

Adrian Lesenciuc – Doamnă Ana Oniță, unul dintre numele de referință ale Brașovului este Libris, indiferent dacă ne referim la întreg grupul de firme sau, individual, la oricare dintre firmele subsumate. Este cu atât mai dificil de înțeles cum a fost posibil ca acest nume să devină atât de cunoscut în țară și în străinătate, cu cât discutăm despre o piață neatractivă din punct de vedere investițional, cea a cărții, departe de vedetele actuale: sectorul IT, industria auto, construcțiile, sectorul bancar sau altele. Cu siguranță, în spatele unui nume construit prin cultivarea

Ana Oniță, fondator Libris

încrederii – nu cred să existe o altfel de rețetă a succesului – se află foarte multă muncă și o viziune, o idee care a închegat un parcurs. Cum a apărut Libris? Care a fost viziunea ce a menținut în creștere compania?

Ana Oniță – Povestea începe așa cum ar trebui să înceapă toate poveștile frumoase, cu o fetiță care visa mereu. Pe atunci nu știa că Dumnezeu ține seama de ea și că visurile ei sunt scrise și pregătite să capete esență în viitor.

Încă din copilărie am avut multe pasiuni, însă cea mai dragă sufletului a fost și a rămas lectura. Acesta a fost punctul de start – pasiunea pentru CĂRȚI. Mi-am dorit întotdeauna să am o bibliotecă vastă și să am în jurul meu oameni care să-mi împărtășească dragostea pentru literatură. Astfel, am dobândit admirație pentru scriitori, editori, pentru creatorii de frumos.

„Când îți iubești profesia, o faci cu pasiune și visurile se împlinesc" este unul dintre îndemnurile părintelui Constantin Necula, enunțat într-una dintre cărțile sale, *Iubirea care ne urnește*, pe care eu, în anul 1991, l-am intuit și urmat. După 15 ani de experiență ca librar, am îndrăznit să visez mai departe și am realizat că este momentul, să îmi duc profesia la următorul nivel. I-am propus soțului meu să-mi fie alături în realizarea visului meu și astfel, am instituit Libris Brașov. Nu știam ce va urma, se desființau instituții, librării, cititorii erau derutați și totul era într-o schimbare rapidă. Noi, însă, ne-am păstrat entuziasmul, am început reorganizarea librăriei și am conturat

o imagine nouă, adaptată vremurilor. Am tematizat librăria, am organizat rafturile în funcție de edituri, aducând în față cele mai recente apariții pentru cei care urmau să ne treacă pragul. A fost un moment important în viața culturală a Brașovului, având în vedere dorința arzătoare a iubitorilor de literatură și a scriitorilor de a intra într-un spațiu cultural unde să găsească noutățile literare, ceea ce fusese nu demult îngrădit de sistemul comunist.

Viziunea noastră a fost aceea de a oferi cititorilor o oază de liniște, de relaxare, un loc de întâlnire a artiștilor cu iubitorii de artă, istorie, literatură și muzică. Ne-am propus să fim consecvenți, să evaluăm pozitiv perspectiva viitorului și să exprimăm entuziasmul și dăruirea pentru cărți prin Libris. Dorința noastră a fost să creăm un spațiu călduros prin care să ne adresăm corect și respectuos în egală măsură tuturor celor care ne calcă pragul, indiferent de vârsta, interesele sau ocupația acestora. Astfel, am reușit ca prin Libris să creăm locul în care cititorii să reușească să se apropie de creatorii culturii, să-i cunoască și să îi aprecieze.

A.L. – Suntem, așadar, în plină perioadă a capitalismului sălbatic, în 1991. Mentalitățile sunt departe de a se fi schimbat. Statul a oferit șansa și restricțiile aferente (inclusiv în ceea ce privește transferabilitatea titlurilor, limitarea prețului activelor, limitări în politica de personal) de privatizare a unor societăți prin trecerea în proprietatea angajaților. Este vorba, probabil, despre cunoscuta metodă MEBO, nu atât de costisitoare pe cât de constrângătoare în raport cu puterea financiară și cu experiența în management și în marketing a angajaților deveniți acționari. Îmi imaginez că o asemenea lansare pe piață poate fi ușor asociată dezlegării parâmei unei ambarcațiuni mici în vreme de furtună. Care au fost sacrificiile acelei perioade? Ce v-a făcut să nu renunțați?

A.O. – Noi nu ne-am privatizat prin metoda MEBO, librăria nu aparținea Centrului de Librării Brașov, astfel am fost nevoită să iau spațiul în locație de gestiune. Am făcut un împrumut bancar, am reușit să achităm un stoc de carte nevandabil și în același timp să achiziționăm titlurile apărute la editurile nou înființate. Riscurile au fost imense, dar dorința de a nu renunța la visul care începuse să fie palpabil depășea cu mult pericolul hazardului.

A.L. – Am adresat precedentele întrebări pentru o corectă poziționare a grupului de firme Libris pe piață. Dar coordonatele reale nu se rezumă la cifra de afaceri, la numărul de angajați, la rulajul anual. Vorbim despre aceste lucruri pentru a putea să ne raportăm la o altă dimensiune, care ține de obiectul activității. Probabil că în alt sector de activitate cifrele afacerii Libris sunt departe de ceea ce înseamnă poziția de top pe piața internă. Când ne raportăm la Libris, ne referim în primul rând la carte. Nu poți investi în acest domeniu într-o țară cu o piață de carte nesigură, fragilă, afectată profund de toate efectele economice, politice și ale parcursului nesigur al societății decât dacă există o mare dragoste de carte. Ce înseamnă cartea pentru dumneavoastră, doamnă Ana Oniță?

A.O. – Trăim vremuri în care timpul se comprimă și dorim să fim cât mai rapizi în tot ceea ce facem. Cred că tocmai de aceea este atât de important să fim puternici, să luptăm să rămânem conectați la noi înșine și la pasiunile noastre. Pentru mine, cartea este o sursă de conectare la Univers. Dacă reușești să creezi o astfel de legătură cu o carte bună, cu o melodie înălțătoare, atunci ești fericit să împărtășești bucuria descoperirii tale și cu cei din jur. Muzica și cartea devin limbaje comune pentru aceia

Ana Oniță

care iubesc frumosul, iar astfel de legături nasc prietenii și spații sigure de gândire în care metafora și poezia își găsesc ușor locul. Iată câte motive avem să nu renunțăm la oameni și la cărți.

A.L. – De la primele mele contacte cu Librăria „Șt. O. Iosif”, ulterior de la târgurile de carte, am remarcat ceva atipic față de aproape tot ceea ce cunoscusem: un personal competent, amabil, care se bucură de experiența întâlnirii cu cititorii. V-am întrebat și cu diferite alte ocazii: cum poate fi rezumată politica de personal a companiei? Cum vă alegeți angajații? Cum îi stimulați?

A.O. – Am realizat toate proiectele culturale împreună cu întreaga echipă Libris încă de la începuturi. Politica de personal este structurată în baza unei organigrame ancorate la realitatea necesităților care s-au impus an de an. Am lucrat cu niște principii de la care nu ne-am abătut și am constatat că echipa are un grad ridicat de pregătire și că nu încetează să se dezvolte. Am crescut constant, ținând cont de opțiunile fiecăruia. Punem mult accent pe dezvoltarea colegilor, iar cursurile și învățarea constantă sunt încurajate și susținute de noi toți. Încercăm să oferim întregii echipe un mediu propice creșterii profesionale, dar și personale. Organizăm adesea activități de echipă sau cu micuții librarilor noștri. Avem chiar și un program de lectură prin care fiecare membru poate aloca patru ore pe lună din programul de lucru studiului sau lecturii unei cărți la alegere, în sala de lectură special amenajată. Nu neglijăm nici oportunitățile de sărbătorire a colegilor sau petrecerile de sfârșit de an alături de familiile întregului colectiv.

A.L. – Așadar, navigarea în egală măsură prudentă și îndrăzneață pe apele încă neașezate ale pieței de carte din România se datorează încrederii pe care o acordați oamenilor, deschiderii spre oameni – fie ei angajați, fie clienți –, ceea ce înseamnă că, în

esență, activele Libris sunt cărțile și încrederea. Pe de o parte sunt obiectele palpabile, care pot fi deschise, citite, care la rândul lor deschid în mintea oamenilor noi lumi, noi speranțe, dorința de a fi mai buni, pe de alta este încrederea, care nu este tangibilă, dar care se livrează în mod automat cu fiecare dintre produsele consultate sau cumpărate. Puterea vine din fragilitate, mai ales din exprimarea ei, iar includerea încrederii în ceea ce înseamnă relația cu oamenii e o formă de vulnerabilizare. Ce vă poate dezamăgi, doamnă Ana Oniță, și ce vă întărește convingerea că nu greșiți investind încredere în oameni?

Ana și Virgil Oniță, 2021

A.O. – Cu toate că primul meu gând este că fiecare om este loial, corect, inteligent, în acești 30 de ani am avut parte și de dezamăgiri. Am crezut că fiecare înțelege și respectă Justiția Divină, dar am învățat că doar prin cunoaștere ajungi acolo și doar dacă educația celor din jurul tău e constantă. Sunt un om fericit, înconjurat de o mare familie Libris care dăruiește mereu și sunt recunoscătoare pentru toți oamenii speciali cu care am rezonat în tot acest timp. Consider că dacă este sănătoasă, sămânța pe care o așezi în pământul tău va prinde curând vremea înfloririi.

A.L. – Libris s-a dezvoltat pe scheletul Librăriei „Șt. O. Iosif" din Brașov. Au fost etape succesive și o serie de acumulări care au dovedit de-a lungul timpului faptul că viziunea a fost corectă, ancorată în realitate și bazată pe o excelentă capacitate de a previziona. După episodul 21 octombrie 1991, când, în baza experienței dumneavoastră de peste zece ani în librărie, ați înființat împreună cu soțul dumneavoastră, Virgil Oniță, firma Libris, au urmat alte etape în istoria societății: înființarea asociației Libris Cultural în 2005, a librăriei online Libris.ro în 2009, actualmente cel mai important jucător pe piața de carte online din România, a Editurii Creator/Libris Editorial în 2014, a Revistei Literare Libris în 2017. În afara acestor etape a existat o serie de activități publice în care s-a implicat, sau mai ales pe care le-a organizat Libris. Nu vă întreb care dintre aceste realizări v-a bucurat cel mai mult, ar fi imposibil de răspuns, ci vă invit să ne povestiți despre târgul de carte și despre festivalul de carte, evenimentele de referință din viața culturală a Brașovului.

A.O. – Am simțit întotdeauna necesitatea implicării în viața culturală a

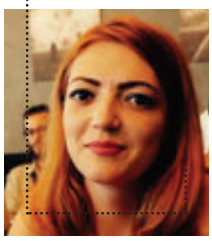
AVEM ATÂTEA VIEȚI CÂTE CĂRȚI AM CITIT *SAU* ÎNSEMNĂRILE A DOUĂ LIBRĂRESE DE PE STRADA MUREȘENILOR NR.14

IULIANA RĂDUCAN

Absolventă a masteratului de Inovare Culturală al Facultății de Litere din cadrul Universității „Transilvania". În prezent este managerul Editurii Creator și doctorandă a Universității „Transilvania" din Brașov cu o cercetare despre literatura memorialistică din România. A publicat în revistele culturale *Astra* și *Vatra*.

IOANA ZENAIDA ROTARIU

Absolventă a masteratului de Inovare Culturală al Facultății de Litere din cadrul Universității „Transilvania". În prezent este referent literar în cadrul companiei Libris și doctorandă a Universității „Transilvania" din Brașov. A publicat în revistele culturale *Poesis International, Astra* și *Arca*.

CUM A ÎNCEPUT?

Cafeneaua Rostand din Paris este locul în care se întâlneau scriitorii pentru a lucra la volume, pentru a schimba idei sau, pur și simplu, pentru a lua pulsul lumii într-un loc care să îți permită să fii în mijlocul agitației și totodată în afara ei. Ca studente la Facultatea de Litere, unul dintre locurile pe care le frecventam constant pentru schimbul de idei, întâlnirile cu scriitorii, constanța, dar și consistența evenimentelor era Librăria „St. O. Iosif".

Am trecut prin facultate cu gândul că la sfârșitul studiilor vom ajunge cadre didactice și vom repara, atât cât putem, din erorile unui sistem de învățământ mult prea învechit pentru situația actuală. Cunoșteam destul de bine amândouă Librăria „Șt. O. Iosif", știam locurile cărților de beletristică, urmăream noutățile de la critică și eram nelipsite de la *Târgul de Carte și Muzică Libris* și

Librăria „Șt. O. Iosif" la începutul anilor '90

Librăria „Șt. O. Iosif", Mureșenilor nr. 14

fEstivalul de cArte și Muzică, însă în momentul în care am intrat în lumea Libris, am descoperit mai mult de atât – un mic univers format acum 30 de ani dintr-un vis. A fost nevoie de mult curaj, de perseverență, muncă și, bineînțeles, pasiune pentru lumea culturală din orașul nostru. A început cu cinci librari, iar acum întreg colectivul Libris cuprinde peste 130 de angajați.

La începutul anilor '90, piața de carte din România abia se dezmorțea după înghețul de zeci de ani, iar editurile începeau să se fondeze și să-și creeze un nume. Era nevoie ca acestea să fie promovate de oameni extrem de dedicați, care să facă totul cu pasiune și seriozitate. Librăria „Șt. O. Iosif" era pe atunci printre primele locuri în care rafturile editurilor erau marcate, astfel încât cititorii să se familiarizeze cu existența acestora pe piață, aranjarea cărților pe criteriul editurii menținându-se și acum în structura de organizare a librăriei.

Dacă ne-ați întreba acum ce i-a făcut pe mulți dintre angajați și dintre oamenii care au trecut pragul librăriei noastre să aleagă să facă parte din povestea Libris, răspunsul ar fi simplu: prietenia și sentimentul de apartenență la o familie extinsă.

CUM A CONTINUAT?

Anul acesta sărbătorim alături de cititorii noștri 30 de ani de existență pe piața cărții, în varianta fizică, și 12 ani de când platforma noastră online, libris.ro, a devenit accesibilă clienților noștri, prietenilor și partenerilor din toată țara și nu numai.

În martie 2021 am reușit să organizăm prima ediție *LibFest online – Târgul de carte și experiențe culturale*, unde am avut invitați autori cu o voce pregnantă în mediul cultural actual, atât la nivel local, național, dar și internațional, autori îndrăgiți de cititorii pasionați, care urmăresc nu doar noutățile editoriale, dar și relevanța acestora în contextul postpandemic actual. Așadar, lectura rămâne întotdeauna un mod de a reveni la o disciplină a normalității sau cât mai apropiată de ceea ce cunoșteam înainte ca fiind normalitate.

Cei care ne urmăresc constant cunosc parcursul și evenimentele desfășurate de-a lungul timpului și se bucură alături de noi, însă considerăm că acestea sunt demne de punctat și în acest jurnal sau memorii *Libris*, de la formare și până în zilele noastre. Acesta este felul în care ne-am gândit că ar fi potrivit să abordăm scrierea articolului de față, cumva în oglindă,

Echipa Librăriei „Șt. O. Iosif”

o încercare de a rezuma treizeci de ani în doar câteva cuvinte.

În dezvoltarea firească a Libris, după o librărie și un magazin online de carte, a urmat înființarea unei edituri. Creator (inițial Libris Editorial) a apărut din dorința de a sprijini autorii brașoveni și de a descoperi și alți autori din afara Brașovului, dar și din străinătate. Astfel, studiile noastre pe piața de carte s-au extins, am început să propunem titluri pentru traducere și să ni se propună o serie de titluri. De la înființarea sa în 2014 și până în prezent, portofoliul editurii a ajuns la peste 500 de titluri, atât din literatura română, cât și din cea internațională.

Printre primii autori Creatori se numără: Doru Munteanu, Tatiana Țîbuleac, Adrian Lesenciuc, Laurențiu-Ciprian Tudor, Cristian Muntean, Iulia Badea Gueritée, iar anul acesta, editura se bucură de alăturarea unor nume ca: Andrei Marga, Dan Dungaciu, Radu Bata, Ela E.H., Cristinne CC, Laura Damian, Cezara Zamfir, Vasile Olteanu, Cosmin Neidoni, Claudia Motea, Mircea M. Ionescu, Timothy Caulfield, Chloe Brotheridge, Angie Kim, Reed Hastings, Erin Meyer, Anjali Mahto, Mithu Storoni, Phil Teer și mulți alții. E greu să faci parte dintr-un univers al cărților fără să te molipsești și să te apuci de scris. Cam asta s-a întâmplat și cu doi dintre colegii noștri: Iulian Băzărea și Ioana Trif, care și-au publicat romanele la Editura Creator. Pe lângă colecțiile de beletristică și non-ficțiune, un loc aparte îl ocupă editarea *Revistei Literare Libris*, care apare sub egida Uniunii Scriitorilor din România, filiala Brașov, apariție trimestrială, ajunsă anul acesta la cel de-al XVI-lea număr.

Salonul Librăriei „Șt. O. Iosif”, lansat în 2008, este mereu arhiplin cu ocazia lansărilor de carte, fapt de care ne-a fost realmente dor în perioada pandemiei. La câteva dintre aceste evenimente i-am avut invitați pe Octavian Paler, Adrian Păunescu, Gabriel Liiceanu, Andrei Pleșu, Mircea Cărtărescu, Ioana Pârvulescu, Ana Blandiana, Dan Lungu, Cristian Tudor Popescu, Adrian Cioroianu, Norman Manea, Tudor Chirilă, Vladimir Tismăneanu, Igor Bergler, cărora li se adaugă alte nume, internaționale, precum Jacques Salomé, Ruta Sepetys sau Jo Nesbø.

De-a lungul celor 30 de ani, cartea nu a fost unicul pilon fundamental pe care s-a construit întreaga firmă Libris. Pe lângă plăcerea lecturii, Libris și-a focusat atenția și pe muzică. Prin casa de producție Libris au fost sprijinite muzica tradițională și folclorul românesc prin producția și lansarea de albume ale unor artiști precum Nicolae Furdui Iancu, Dumitru Fărcaș sau Ioana Bocșa.

În timpul Festivalului „Cerbul de Aur", Libris a fost partenerul TVR, librăria găzduind lansări ale unor artiști, dintre care îi amintim pe Monica Anghel, Corina Chiriac, Laurențiu Cazan, Mircea Rusu, Paula Seling, Narcisa Suciu, și ale unor invitați internaționali ca Nino D'Angelo și Toto Cutugno.

fEstival de cArte și Muzică Libris în Piața Sfatului, 2019. De la stânga la dreapta: Laurențiu-Ciprian Tudor, Augusta Oniță, Doru Munteanu, Adrian Lesenciuc și Virgil Oniță.

CUM NE DESFĂȘURĂM ACTIVITATEA ASTĂZI?

Ceea ce poate nu știați despre compania noastră este faptul că în urmă cu 12 ani, în 2009, povestea libris.ro începea cu 3 librari, un depozit micuț, un telefon fix și un ghiozdan pe post de curier. Acum ne găsiți în cel mai mare depozit de carte din România, cu 130 de librari pasionați și mii de colete care pleacă zilnic spre bibliotecile cititorilor noștri. Din dragoste de carte și pentru a rămâne mereu conectați la întregul sistem de cerere și ofertă, pentru a veni cât mai eficient în întâmpinarea dorințelor clienților, oamenii Libris din spatele cărților beneficiază de 4 ore pe lună alocate lecturii, în timpul programului, în Sala de lectură *Libris Reading Resort*. De asemenea, pentru a trimite comenzile, un librar face în medie 12.000 de pași pe zi, aproximativ 10 km, în depozitul Libris. Tot din această inventariere numerică vă mai dezvăluim faptul că în fiecare săptămână 35 de mașini, dubițe și tiruri încărcate cu mii de cărți intră pe poarta depozitului Libris.

Totul a pornit în această aventură a necunoscutului antreprenorial și editorial din convingerea fermă că plăcerea lecturii se educă și cărțile sunt cele care șlefuiesc generațiile următoare. Ghidați de acest crez, Libris a creat și susținut campanii precum *#RespectYourself – Oferă-ți timp pentru lectură, Oameni și cărți, CarteTeca* și *#CărțiCuSPF*. Amintim și bine-cunoscutele seri ale clubului de lectură din cadrul Librăriei „Șt. O. Iosif", cărora li se vor mai adăuga multe alte proiecte. Prin intermediul cărților și al evenimentelor trăite în toți acești 30 de ani, și noi, librarii Libris, am acumulat experiențe, dovadă că și există o afirmație care rezumă foarte frumos întregul nostru parcurs, anume că *avem atâtea vieți câte cărți am citit*. Aici putem adăuga *nu doar citit*, cât și *editat, comentat, analizat, promovat*.

Laura Țeposu – CEO Libris

Rodica Totoianu – Director Comercial Libris

Virgil Oniță – administrator Grupul Libris

Ana Oniță – fondator Libris

Echipa de Marketing

Echipa de contabilitate

Echipa de Call Center

Echipa departamentului de documentare

Echipa Editurii Creator

Echipa Libris, 2021